

Forfatter: Oehlenschläger, Adam Gottlieb

Titel: BREV TIL: Ørsted, Hans Christian FRA: Oehlenschläger, Adam Gottlieb (1807-12-14)

Citation: Oehlenschläger, Adam Gottlieb: "BREV TIL: Ørsted, Hans Christian FRA: Oehlenschläger, Adam Gottlieb (1807-12-14)", i *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*, Th. Linds, s. 254. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002053861-X00-shoot-L002053861X000049.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Hans Christian Ørsted

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Oehlenschläger, Adam Gottlieb, *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*,

Den 14de December 1807.

Kjære Ørsted!

Jeg har havt Brevet liggende paa mit Bord og ligesom følt en Sky for at sende det bort; men Du maa dog have det; thi jeg veed ikke Andet at svare Dig derpaa. Jeg gjentager min Bøn, lad os ikke strides mere. I Dit Brev til mig siger Du eet Sted: Jeg er vis paa, jeg strider mod et Intet, og det er ogsaa Tilfældet. Det eneste virkelig Forskjellige i vore Meninger, stikker jo i Dommen over Novalis, og i den Sag har jeg sagt mine Grunde Din Tro om min Mangel af Besindighed angreb mig lidt; thi det er ikke saa. Hidsig kan jeg blive endnu saa godt som før; men i det Hele taget er det med mig langt anderledes, og jeg sætter meget mere Samvittighed i at yttre en offentlig Mening. Havde jeg s. 255 virkelig ladet alle disse Sager trykke, saa havde det vistnok været ubesindigt af mig. Dette indsaar jeg strax, og derfor ærgrede Formaningen mig over det, jeg selv længst havde besluttet.

Du skrev i Dit Brev, at jeg ofte har viist Dig Stolthed og Mistænkelighed. Dette er en haard Bebreidelse efter 4—5 Aars Taushed. Opfarendhed har jeg viist Dig, vel ogsaa imellem, i Vrede, Stolthed, men naar Mistænkelighed? Og har jeg ikke hundrede Gange yttret min Stolthed og min Glæde over at kaldes Din og Din Broders Ven?

Kjære Broder! lad i dette Øieblik, hvor alt det Ydre rystes, i det Mindste det Indre staae urystet.

Steffens mener jeg det ved Gud heller ikke saa slemt. Det er Fortroligheds Pligt at yttre min Mening om ham for en Ven, at yttre ham det selv, vilde være grusomt. Og just hans personlige Elskværdighed i mange Forhold, just hans brillante Anlæg bringe mig i Harmen, over at han ikke er bedre. Moralsk bedre mener jeg. Maaskee tugter denne Ulykke ham og siger: Kom Hjerte, tag Dit Regnebræt.

Svar mig snart! Skjænd og smæld, om Du vil, men bliv bestandig ved at være min Ven Hans Christian Bravkarl.

Din
Adam.

Jeg venter Brev fra Sophie, og ønsker Eder Alle et glædeligt Nytaar. Det næste skal jeg mundtlig ønske, haaber jeg.